

அறிவேர்

பக்கம்

ஜப்பசி 2002

நன்றியுடன்,

மீண்டும் அறிவேர் பக்கம் ஓராண்டைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது. 1996 கார்த்திகையில் தொடங்கி, இடையில் சில தடங்கல்கள் ஏற்பட்டபோதும், இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வெளிவருகிறது. இன்று வாசிக்கும் பழக்கம் மக்களிடையே குறைந்து வருகின்றபோதும், அறிவேர் பக்கத்தை வாசித்து, அவ்வப்போது ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும், வெளிவர உதவிகள் புரிசின்ற அறிவேர் பக்கம் வெளிவர தருகின்றவர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், அறிவேர் பக்கம் சார்பான எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். தொடர்ந்தும் உங்களை உதவிகளை எதிர்பார்க்கிறேன்.

வரதன்

புரிதல்

புரிதல் அல்லது புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது என்ன? எந்தவொன்றையும் புரிந்து கொள்ள முயற்சியும் பயிற்சியும் தேவை. இவையிரண்டும் இல்லாமல் நாம் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. உதாரணத்திற்கு ஒருவர் ஒரு படத்தைப் பார்க்கிறார் என வைத்துக்கொள்வோம். அப்படத்தில் மரம் ஒன்று வரையப்பட்டுள்ளது. அவர் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபின், அந்தப் படத்தில் உள்ளதைப் புரிந்து கொண்டேன் எனக் கூறுவது தவறு. காரணம், அவர் அந்தப் படத்தைப் பார்த்து எதைப் புரிந்து கொண்டார் என்றால்,

போக்கீர்கள்,

பொறுப்பே இல்லாத போக்கீரிகள் உங்கள் காரை உடைத்துவிட்டதாக கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். அல்லது அரசாங்க உடமைகளை நாசம் செய்வதை ஒருவேளை பார்க்கிறீர்கள் அப்போது ஏன் இப்படி நாசம் செய்கிறார்கள்? இந்தப் புல்லுருவிகளின் தொல்லைகள் இப்படி பெருகி விட்டதே என்று வியப்படைவீர்கள். இந்தப் போக்கீரிகள் டெலிபோன் பூத்தில்தான் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டுகிறார்கள். நம் கண்ணெதிரிலேயே போக்கீரிகள் அட்டூழியங்கள் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். இதற்குக் காரணம் என்ன?

பிள்ளைகளுக்கு சலிப்பு ஏற்படும் போதும், சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும்போதும் அட்டூழியங்களைச் செய்கிறார்கள். பிள்ளைகள் இரவில் ரொம்ப நேரம் வெளியே சுற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உருப்படியாகச் செய்வதற்கு ஒன்றும் இருப்பதில்லை. வீட்டி-

எதுவுமில்லை. ஏனெனில் அவர் தனக்கு, ஏற்கனவே தெரிந்த ஒன்றைப் பார்ப்பதோ, கேட்பதோ புரிந்து கொள்ளுதல் அல்ல.

நாம், நமக்குப் புரியாத மொழிப்பாடல் ஒன்றைக் கேட்கிறோம் என்றால், அந்தப் பாடல் வரிகள் நமக்குப் புரியாவிடினும் அந்த இசையை நம்மால் இரசிக்க முடிகிறது. அந்த இசை நம் உடலைத் தீண்டி அசைக்கிறது. அதன் உணர்வுப் பிரவாகங்களை நம்மால் இலயிக்க முடிகிறது. ஆதலால், எமக்கு முன்பின் தெரியாத ஒன்றை உணர்வுகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ளுதல்தான் புரிதல் ஆகும்.

லும் கண்டிப்பது கிடையாது. எனவே வெளியே அலைகிறார்கள்.

இளவயதினர்கள், பெரியவர்களுக்கும் அவர்கள் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் அவமரியாதையையும், வெறுப்பையும் காட்டுவதற்கே அட்டூழியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இளைஞர்களுக்கு வீட்டில் போரடிக்காமல் பார்த்துக் கொண்டால், அவர்களை நல்ல முறையில் பெற்றோர்கள் கண்டித்து வளர்த்தால் ஒருவேளை அட்டூழியங்களைக் குறைக்கமுடியும். இளைஞர்கள் பலர் தனியாக இருக்கும்போது தங்கள் வாலைச் சுருட்டிவைத்து சமர்த்தாக இருப்பார்கள். ஆனால் கும்பலாகச் சேர்ந்துவிட்டால் போதும் தங்களுடைய வாலை அவிழ்த்துவிடுவார்கள். மற்றவர்களின் கவனத்தைக் கவர முட்டாள்தனமான வேலைகளையும், அட்டகாசங்களையும் செய்வார்கள். ஒரு இளைஞன் தெரிந்தோ

தெரியாமலோ அட்டூழியம் செய்கிறா
னென்றால், அவனுடைய உள்ளத்தில்
குமுறிக்கொண்டிருந்த ஏமாற்றங்களும்
தீர்க்கமுடியாத பிரச்சனைகளும் எரி
மலையாக வெடித்தது என்றுதான்
அர்த்தம்.

சில இளைஞர்கள், தம்மைப் பாரா
ட்டி ஒரு சொல் சொல்லமாட்டார்க
ளா? என ஏங்குகிறார்கள். இவர்களுக்
குக் கல்வியும் சிம்ம சொப்பனமாகி
விட்டது. ஒரு இளைஞனை, அவனு
டைய சர்தனைகளை வைத்தே எடை
போடுகிறார்களே தவிர, அவனை
மனிதனாக மதிப்பதில்லை. அப்போ
துதான் அந்த இளைஞர்கள் எதிர்ப்
பைக் காட்டுகிறார்கள். அல்லது அட்டூ
ழியம் செய்கிறார்கள்.

பிள்ளைகளுக்கக் கட்டளையிடுவதின
ம் பார்க்க அவர்களின் விருப்பத்
தேர்வுக்கு விடுங்கள். உதாரணமாக
போய்க் குளித்துவிட்டு வா என்று
கூறுவதிலும் பார்க்க, சாப்பிட முன்
குளிக்கப் பேர்கிறாயா? சாப்பிட்ட
பின் குளிக்கப் போகிறாயா? என்று
கேட்பது நல்லது. பிள்ளையைக்
குளிக்க வைப்பதே எமது எண்ணம்.
எங்களுடைய தீர்மானத்திலும் பார்க்

சோதிப்பது நல்லதல்ல.....

மனித உறவை சோதிப்பது நல்லதல்ல. தடையாக இருக்கிறது என்று விள
அதிருப்தி, கண்டனம், விமர்சனம் என்று க்குகிறார்கள். ஒரு மனிதர் வேறு
எப்போதும் நாம் இராகம் பாடிக்க கட்சியை, மதத்தை அல்லது வேறு
கொண்டிருந்தோமானால் நமது உறவும் இனத்தை சார்ந்தவர் என்பதால்
வாழ்வும் முகாரி இராகத்தில் தான் நிறையக் கருத்து வேறுபாடுகள்
முடியும். நமது அதிருப்தியைப் பக்குவமா ஏற்படும். ஆனால் அந்தக் கருத்து
கத் தெரிவிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண் வேறுபாடு உறவுக்குக் குறுக்கே
டும். வாழ்வு, சகிப்புத் தன்மையிலும் நிற்க வேண்டிய அவசியமில்லை.
பிளவுகளைப் பெரிதுபடுத்துவதிலும் உறவு மூலம் நாம் உயரவேண்டும்.
தான் இருக்கிறது. பிறரை உயர்த்த வேண்டும். அந்த
பரஸ்பர அன்பில், மரியாதையில்

கருத்து வேறுபாடு, கொள்கை வேறுபாடு உறவு வளர்கிறது. அந்த உறவு உல
உறவுகளுக்கு ஊட்டல் தருகிறது அல்லது

க, அவர்களுடைய தீர்மானம் நன்மை
தரும்.

பெற்றோர்கள் அன்புகாட்டி, கண்கா
ணித்து வளர்த்தால் இளைஞர்களது
வேதனை குறையும். குடும்பங்கள்
எல்லாம் சிதறு தேங்காயாக சிதறு
கையில் சமுதாயம் ஆட்டம் காண்கி
றது. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை
சரியாகக் கவனிப்பதில்லை. நல்வழிப்
படுத்தும் கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதி
ல்லை. அவர்களோடு முகம் கொடுத்து
பேசுவதில்லை. பெற்றோர்களும்
பிள்ளைகளை உலகளாவிய பொரு
ளாதார முன்னேற்றத்தில் தான்
போட்டிபோட வேண்டும் என
எண்ணுகிறார்களே தவிர நல்ல
குடிமக்களாக வேண்டும் என
எண்ணுவதில்லை.

ஆனபடியால், பெற்றோர்களே உங்கள்
பிள்ளைகளோடு, உங்கள் ஓய்வு நேரங்க்
ளைச் செலவிடுங்கள். அவர்களுக்கு நல்ல
பயனுள்ள கருத்துக்களை எடுத்துக்
கூறுங்கள். விளையாட்டு, சினிமா, கல்வி
போன்றவற்றைப் பற்றிக் கதையுங்கள்.
அவர்களை, சமுதாயத்தின் நல்ல
குடிமக்களாகக் குவது உங்கள் கடமை
என்று உணருங்கள்.

உறவு மூலம் நாம் உயரவேண்டும்.
பிறரை உயர்த்த வேண்டும். அந்த
பரஸ்பர அன்பில், மரியாதையில்
உறவு வளர்கிறது. அந்த உறவு உல

குக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. உறவை நோக்குமிடத்து அந்த உறவு நமது சகிப்புத் தன்மையில் பிறப்பதையும் வளர்வதையும் காணலாம். வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்க மற்றவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு பரஸ்பர அன்பை வளர்க்கிறோம்.

பிறரது கொள்கைகள் நமது உரிமைகளைப் பாதிக்காதபோது நாம் சகிப்புத் தன்மையை வளர்க்க வேண்டும். பிறரது தனித்தன்மைக்காக நாம்

அவர்களைப் பாராட்டக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். தேவைப்பட்டால் பிரச்சனைகளை நியாயபூர்வமாக விட்டுக்கொடுத்து பேசித் தீர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

மனிதருக்கு மனிதர் கொள்கை வேறுபாடு ஏற்படும். நமது கொள்கைகளும் நெறிகளும் தான் நம் குணநலன்களை, நமது பண்பை உலகுக்குத் தெரிவிக்கிறது. கொள்கை வேறுபாடு கொண்டவர்களை நாம் மதிக்க வேண்டும். ஆனால் நெறிகள் இல்லாதோர் உறவை நாம் ஒதுக்கவேண்டும்.

சுவாமி விவாக்கம்

சா. சப்சிரமணியம்

தவஞ்செய்வார் தங்கமும் செய்வார் மற்றவ்வார்

சுவஞ்செய்வார் ஆசையுட ட்டு. (குறள் 266)

வள்ளுவர் மக்களை தவஞ்செய்வார் இதை விடுத்து பலர் எண்ணுவது என்றும் அவஞ்செய்வார் என்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கின்றார். தவம் என்றால் காட்டிற்குச் சென்று ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து சோறு தண்ணீர் இல்லாமல் மனதை ஓர் நிலைக்குக் கொண்டு வருவது அல்ல. இது ஓர் பயிற்சியே. தனக்கு வரும் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுவதும், மற்ற உயிர்கட்கு எந்தவிதத் துன்பத்தையும் கொடுக்காமலிருப்பதுவுமே தவத்திற்கு உண்மை வடிவம் என்கிறார்.

அப்படித் தவம் செய்து ஒழுகும் செயல்வீரர் தன் கருமம் செய்வார். தமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யக் கூடியவராக இருப்பார். ஒரு தொழிலதிபர் என்றால் அவர் நடத்தும் தொழிலில் சிறந்து விளங்க முழு மூச்சுடன் பாடுபடுவார். மற்றவைகளைப்பற்றி நினைக்கமாட்டார். விளையாட்டு வீரராக இருந்தால் அதில் சிறந்து விளங்க, அதற்கான பயிற்சியைப் பெற்று சிறப்பாக விளையாடுவார்.

போல் ஆண்டவனை மட்டும் வழிபட்டால் அவர் நமக்கு எதையும் செய்து மூன்று முறை கோயிலுக்குச் சென்று தோப்புக்கரணம் போட்டு, 'ஆண்டவனே எனக்குப் பணத்தையும் பதவியையும் கொடு' என யாசகம் கேட்டபடி இருக்கமாட்டார். ஆண்டவனும் இதை விரும்பமாட்டார். இப்படிச் செய்பவர்கள் தவஞ்செய்பவராக இருக்க முடியாது. சோம்பேறிகளும் தன்னம்பிக்கை அற்றவர்களும் தான் இப்படிக் காலத்தை வீணடித்து வாழ்க்கையில் எந்த வெற்றியும் காணாது அல்லலுறுவார்.

பொதுவாகப் பலர் வேலை எதுவும் செய்யாமல் சும்மா இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களிடம் நீ என்ன வேலை செய்கிறாய் எனக் கேட்டால் 'சும்மா இருக்கிறேன்' என்பார்கள். இந்த சும்மாவிற்கு தமிழ் அகராதிப்படி **வீருதா** என்று பொருள். மக்களில் அனேகமானோர் சும்மா இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்

வதில் பெருமையடைகிறார்கள். 'அவஞ்செய்வார் ஆசையுட்பட்டு' இவர்களெல்லாம் யார்? சுத்தமான அதாவது பேராசை கொண்டு வீண்சோம்பேறிகள். நாட்டிற்குப் பாரத் முயற்சி செய்வார்கள். பரிசுச் சீட்டுதைக் கொடுக்கும் சோம்பேறிகள். வாங்கி அடுத்த நாளே இலட்சாதிபநாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் எந்தத் தியாக வேண்டுமெனக் கனவு காண்பதொண்டும் செய்வதில்லை. சம்மா வர்கள். இருப்பது சிரமமானது என்கிறார் தன் கருமத்தைச் செவ்வனே ஒரு பெரியவர். இருந்தாலும் பலர் செய்து முன்னுக்கு வருபவனே நாட்டிற்குத் தேவை என்பதை மிக அழகாக சம்மாதான் இருக்கிறார்கள். எடுத்துக் கூறுகிறார் வள்ளுவர் இக் குறள் மூலம்.

இவர்கள் இவர்கள்தான்

யார் தெரியுமா?. இவர்கள்தான்

கடமையைச் செய். பலனை எதிர்பாராதே.

உலகில் கவலையின்றி வாழவேண்டுமானால் கடந்ததுக் கொண்டிருக்கிறோ காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் பற்றி அவுட்டிக் ம். நிகழ்காலத்தை நாம் கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் ஒரேவழி. கடந்த அனுபவிக்க வேண்டும். காலம் என்பது துயரம். எதிர்காலம் என்பது புதிர் எதிர்காலம் பற்றிய கடந்த காலத்தில் நாம் அடைந்த நஷ்டங்கள், பயத்தில் நாம்மூழ்கிவிட்ட கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றை நினைத்தால் மனது டால் கண்முன் இருக்கும் துயரத்தில் ரணகளமாகிவிடுகிறது. கடமையைச் செய்து எதுவும் நமக்குத் தெரிய செய். பலனை எதிர்பாராதே. இந்த ஒற்றை வாக்கி யாமல் போய்விடும். இத யத்திற்குள் புதைந்து கிடக்கும்பொருளைய் பலர் னால் நாம் ஜடம் மாதி புரிந்து கொள்வதில்லை.

பலன் என்பது எதிர்கா லம் சம்பந்தப்பட்டது. கடமை என்பது நிகழ்காலம். எதிர்காலத்தைப்பற்றிய கவலையும் பதட்டமும் வந்தால் நிகழ்காலம் நிலைதடுமாறும். அதனால் தான் அதை நினைக்கவேண்டாம் என்பது. உதாரணத்திற்கு,

அகலம் மிகக் குறைந்த, நீளமா னதுமான புகையிரதம் செல்லும் இரும்புப் பாதையில் நடக்கச் சொன்னால் நாம் எல்லோரும் நடந்துவிடுவோம். ஆனால் அதே ஒற்றையடி இரும்புப் பாதையை இரண்டு உயரமான கட்டிடங் களின் உச்சியை இணைப்பது மாதிரி வைத்து விட்டு, கைப்பிடிக்கூட இல்லாத அந்தரமான அந்தப் பாதையில் நடந்துபோகச் சொன்னால்..... நமது கை கால் உதறும். நடை தடுமாறும்..... தலை சுற்றும்... எங்கே தவறி விழுந்து தலை சிதறிவிடுமோ என்ற பயம்.

எதிர்காலத்தைப் பற்றி அஞ்சி நடுங்கும் கணங்களில்தான் நிகழ்காலத்தை "காவு" கொடுத்தால் நமக்குக் கொண்டிருக்கிறோ ம். நிகழ்காலத்தை நாம் அனுபவிக்க வேண்டும். எதிர்காலம் பற்றிய பயத்தில் நாம்மூழ்கிவிட்ட டால் கண்முன் இருக்கும் எதுவும் நமக்குத் தெரிய யாமல் போய்விடும். இத னால் நாம் ஜடம் மாதி ரித்தான் செயல்படுவோ ம். இப்படிச் சொல்வதா ல் எதிர்காலம் பற்றி திட்டமிடாதீர்கள் என் பதல்ல. வருங்காலம் பற்றித் திட்டமிடுங்கள். ஆனால் அதையே நினை த்துப் பயந்து நடுங்காதீ ர்கள். கடமையைச் செய். பலனை எதிர்பாராதே என்பது இதையே தான். இதை ஆங்கிலத்தில் கூறுவதாயின், Past is a Misery. Future is a Mystery. Present is a Gift. That is why we call it as PRESENT.

(ஸ்ரீ. சுவாமி சகலபாநாநந்தா)

கடமையைச் செய். பலனை எதிர்பாராதே.

கார்ப்பெட் (தரைவீரியு)

குழந்தைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கார்ப்பெட் போடப்பட்ட அறைகளில்தான் வெளிப்புறங்களைவிட மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வீடுகளில் உள்ள கார்ப்பெட்டுக்களில் இருந்து எடுக்கப்படும் தூசியில் அச்சமூட்டும் அளவிற்கு அதிக மாசுப்பொருட்கள் உள்ளன. ஈயம், காட்மியம், பாதரசம், பூச்சிக்கொல்லிகள் புற்றுநோயை உண்டாக்கும் பாலிகுளோரினேட்டட் பைஃபீனால்கள் பாலிசைக்லிக் அரோமேட்டிக்கைஹட்ரோகார்ப்டன்கள் போன்றவை உள்ளன.

பூச்சிக்கொல்லிகள் பாதங்களிலும் செல்லப் பிராணிகளின் கால்களிலும் ஒட்டிக்கொண்டு வீடுகளுக்குள் புகுந்துவிடுகின்றன. இதனால் கார்ப்பெட்டுக்களில் உள்ள பூச்சிக்கொல்லியின் அளவு 400 மடங்கு உயரும். இந்த மாசுப்பொருட்கள் வீட்டிற்கு

ள்ளே வருடக்கணக்கில் தங்கி விடுகின்றன.

சிறுபிள்ளைகள் தரையிலே விளையாடிவிட்டு பின் தங்கள் விரல்களை வாயிலே வைக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த மாசுப்பொருட்களால் அவர்களுக்கு அதிக ஆபத்து. குழந்தைகளுக்கு ஆஸ்துமா, அலர்ஜி, புற்றுநோய் ஆகியவை திடீரென்று அதிகரித்திருப்பதற்கு காரணம் கார்ப்பெட்டுக்கள் அதிகளவு பயன்படுத்துவதுதானே என்று சில மருத்துவ ஆராச்சியாளர்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

கார்ப்பெட்டுக்களின் ஆபத்தைக்குறைப்பதற்கு சக்திவாய்ந்த வாக்க்யும் க்ளீனரை உபயோகிக்க வேண்டும் என ராபர்ட்ஸ் ஆலோசனை கூறுகிறார். அத்தோடு தரமான கால்மிதியும் அதைச் சுத்தம் செய்தலும் அவசியம் என்கிறார்.

துயரம் ஏன்?

ஜெ.அருண்மூர்த்தி

காலம் என்பது கைக்கடிகாரம் காட்டும் காலத்தையோ அல்லது சூரியன் தோன்றி மறையும் காலத்தையோ இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. இதில் மனவியல் காலத்தைப் பற்றியே குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது கருத்துக்கும் செயலுக்கும் இடையில் உள்ள காலம். கருத்து, குறிக்கோள் எல்லாம் நம்முடைய மனதில் பாதுகாப்புக்காகத்தான் கொண்டுள்ளோம். ஆனால் செயல் எப்போதும் நிகழ் காலத்தில்தான் நிகழ்வது. நாழும் நிகழ் காலத்திலேயே வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் காலம் தான் துயரத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.

மூளையில் தங்கி அவருடன் அனுபவித்த இன்ப துன்பங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அதாவது மனம் கடந்த காலத்திற்குச் சென்று விருப்பம், எதிர்பார்ப்பு, கவலை முதலிய உணர்ச்சிகளில் திரும்பத்திரும்ப நுழைவதுதான் துன்பங்களை உண்டுபண்ணுகிறது. இப்படித்தான் காலம் நீடிக்கப்படுகிறது. எண்ணங்களால் உருவாக்கப்பட்ட கால இடைவெளி இருக்கும்வரை துயரம் இருக்கும். பயமும் நீடிக்கும்.

உதாரணமாக,

நேற்று அல்லது பல மாதங்களுக்கு முன்பு நேசித்த நண்பர் ஒருவர் இறந்து விட்டார். ஆனால் அவருடைய நினைவு

எல்லோருக்கும் மிகப் பெரிய பிரச்சனையான மரணம் என்பதனை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொரு

கணமும் மரணம் உங்களுடன் கூடவே நிழல் போல் தொடர்ந்து கொண்டே யிருக்கிறது. மரணபயம் என்பதை ஒரு பிரச்சனையாக இல்லாமல் செய்து விட முடியுமா? மரண பயத்தை எதிர் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அது பற்றிய எல்லா நம்பிக்கைகளும், அச்சங்களும், எதிர்பார்ப்புக்களும் முடிவுற வேண்டும்.

தெரியாததைப் பற்றி பயப்பட ஒன்று மில்லை. தெரியாததைப் பற்றி எப்படி பயப்பட முடியும். மரணம் என்பது ஒரு வார்த்தை. அந்த வார்த்தையும் மரணம் பற்றிய கணிப்புகளும் தான் பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன. கணிப்புகள் இல்லாமல் மரணத்தைப் பற்றி எண்ண முடியுமா? கணிப்புகளும் அதனின்றி எழும் எண்ணங்களும்தான் இருக்கும்வரை, எண்ணங்கள் பயத்தை உண்டு பண்ணத்தான் செய்யும். பயம் வந்தவுடன் அதை நியாயப் படுத்துவது, தவிர்க்க முடியாத மரணத்தைப்பற்றி பல நம்பிக்கைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அந்த நம்பிக்கைகள் மூலம் பயத்திலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுவது என்றெல்லாம் செய்வீர்கள். ஆகையால் உங்களுக்கும், நீங்கள் பயப்படும் மரணத்திற்கும். நடுவில் இடைவெளி இருக்கிறது. இந்தக் கால இடைவெளியில்தான் பயம், கவலை, கழிவிரக்கம் போன்ற மனப் போராட்டங்கள் இருக்கும். பயத்தை உண்டு பண்ணும் எண்ணம் "அதைத் தள்ளிப் போடுவோம். தவிர்ப்போம். எவ்வளவு தூரம் தள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தள்ளுவோம். அது பற்றி நினைக்காமலேயேயிருப்போம்." என்றெல்லாம் கூறும்.

நினைக்கக்கூடாது என்று கூறிக்கொண்டே நினைக்கிறீர்களே. 'அதுபற்றி நான் நினைக்கமாட்டேன்' என்று கூறும்போதே அதைப்பற்றி நினைக்கத் தொடங்கிவிட்டீர்கள். மரணத்

தை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால்தான் பயம் வருகிறது.

நாம் வாழ்வையும் இறப்பையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துள்ளோமாதலால் வாழ்வுக்கும் இறப்புக்கும் உள்ள இடைவேளிதான் பயம். தினசரி வேதனை, அவமதிப்புகள், துயரமும் குழப்பமும், எப்போதோ கொஞ்சம் மகிழ்ச்சி போன்றவைதான் வாழ்க்கை.

இதைத்தான் வாழ்க்கை என்கிறோம். இந்த அவல நிலைக்கு முடிவு கட்டுவது தான் இறப்பு. நாம் இறப்புக்குப் பயப்படுகிறோம். போராட்டங்கள் நிறைந்த இந்த வாழ்வு ஒரு வாழ்வா? என்ற கேள்வியை நாம் கேட்பதில்லை. எப்படித் தினசரி வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ்வது, அர்த்தமுள்ளதாக வாழ்வது போன்ற கேள்விகளை கேட்டுக்கொள்ளவே மாட்டோம். வேதனையும் துக்கமும் கொண்ட வாழ்க்கைதான் வாழ்வு என்று ஒப்புக்கொண்டு அந்த வாழ்க்கைக்குப் பழகியும் விடுகிறோம். இறப்பு என்பதை ஜாக்கிரதையாகத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறோம். எப்படி வாழ்வது என்று தெரிந்துகொண்டால் இறப்பும் வாழ்வு போலவே அசாதாரணமானது தான். இறப்பு எய்தாமல் சரியான முறையில் வாழவும் முடியாது. அதாவது உள்வியல் ஒவ்வொரு நிமிடமும் இறப்பு எய்தாமல் வாழ்வு என்பது இல்லை. தினம் தினம் புத்துணர்ச்சியுடன் பொலிவுடன் முழுமையாக வாழ நேற்றைய மனவியல் விஷயங்களுக்கு 'இறப்புக்' கொடுத்துக்கொண்டே வர வேண்டும். இல்லையெனில் தெரிந்தவைகளிலேயே வாழ்ந்து மனம் இயந்திரத்தன்மை அடைந்து அன்பு என்றால் என்ன, மனச்சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் போய்விடும். அன்புடனும் பொலிவுடனும் வாழ்வன் இறப்பைக் கண்டு பயப்படமாட்டான். இறப்புக்கப்பறம் என்னவென்று தெரிந்துகொள்ள மனரீதியாக இறக்க

வேண்டும். உடல் இறப்பைப் பற்றி இல்லாதிருந்தால் கவலை இல்லை. இங்கு கூறவில்லை. மனதில் போற்றி துயரம் இல்லை. தேவையற்ற கடந்த வைத்துள்ள இன்ப நினைவுகளுக்கும் கால எண்ணங்களை மறந்து நிகழ் காலத்தில் வாழ்ந்தால் மகிழ்வோடு களுக்கும் முடிவு காணவேண்டும். வாழலாம். கடந்தகால எண்ணங்கள் மனதினில்

பிரச்சனைகள் நம்மை விட்டு அகலுமா?

பிரச்சனைகளை வரவேற்கவும் வழி அனுப்பவும் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். அவை நமது எதிரிகள் அல்ல..... மறைமுகமான நண்பர்கள்.

யோசித்துப் பாருங்கள்..... நீங்கள் பிறப்பதற்கு முன்பு எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருந்தன. உங்கள் மரணத்திற்குப் பின்பும் அவை இருக்கப் போகின்றன. நீங்கள்தான் இடையிலேயே வந்து இடையிலேயே போகிறீர்கள். எனவே, அவற்றை அனுசரித்து வாழப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். நோய் பெருக்கும் வைரஸ்கள் நமக்குத் தேவையில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அவற்றுக்கு நாம் அவசியம் தேவை. ஏனெனில், நமது இரத்தத்தில்தான் அவை உயிர் வாழ முடியும். இதே மாதிரித்தான் நமக்குப் பிரச்சனைகள் தேவையில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பிரச்சனைகளுக்கு நாம் அவசியம் தேவை. நாம் இல்லாவிட்டால் அவை எப்படி இருக்க முடியும்?. எனவே நாம் அவற்றை விட்டாலும், அவை நம்மை விடாது.

பிரச்சனையே வேண்டாம் என்று ஒதுங்கியிருந்த இராமரை அழைத்து, “ஆட்சி உனக்கு. ஏற்றுக்கொள்.” என்று சிக்கலைத் தொடக்கிவைத்தார் தசரதன். “ஆட்சி உனக்கு இல்லை.காட்டுக்குப் போ” என்று சிக்கலை முறுக்கினாள் சிற்றன்னை. இதை இராமர் விரும்பினாரா? பிரச்சனையே வேண்டாம் என்று காட்டுக்குப் போன இராமரைப் பார்த்து ஐ லவ் யூ

சொல்லி பிரச்சனை பண்ணினாள் சூர்ப்பனைகை. அமைதியாக இருந்தவரின் மனைவியை கிட்நாப் செய்து சண்டைக்கு இழுத்தான் இராவணன்.

எனவே நாம் பிரச்சனைகளை விட்டு விலகினாலும் பிரச்சனைகள் நம்மை விட்டு விலகாது என்று மனசுக்குச் சொல்லி வையுங்கள். இதை நான்கு கோணங்களில் இதை அணுகலாம். ஒன்று, இது பிரச்சனையே அல்ல. என்கிற மனோபாவம். இரண்டு, இது பிரச்சனைதான். இதை ஜெயிப்பதில் தான் நமது திறமை வெளிப்படும். என்று எதிர்கொள்ளுகிற மனோபாவம். மூன்று, நமக்கு முன்னும் இது இருந்தது. நமக்குப் பின்னும் இது இருக்கும். நான்கு யாருக்குத்தான் இது இல்லை. எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. என்கிற ஆறுதல்.

எனவே நீங்கள் விழிப்பு உணர்வுடன் இருந்தால் நிம்மதியாக இருக்கலாம். (நன்றி சிவம்)

வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான்

நீங்கள் மடிப்பவையெல்லாம் நம் பிதருக்குப் பயன்படும் விடயங்களிருப்பீர் அவற்றை அறிவோர் பங்குத்திற்கு அலுப்பீர் கையுங்கள்.